

spondet sanscrito मन्, ita tamen, ut primitivum *v* saepe in fine compositorum servatum sit, e. c. ἀπράγμων, πολυπράγμων, ἀτέργμων; slav. imja, Them. imen e nimen, gen. imen-e, abjectâ finali in nom. et acc. sicut in scr. नाम, in goth. namô; scot. ainm; cambro-brit. eno.) नाम्य (a नामन् s. य) ut videtur, clarus, ceber, magni nominis, namhaft. DR. 4. 12.

नायक m. (a र. नी, s. अक) dux. BH. 1. 7.

नार n. (fortasse a र. स्ना abjecto s sicut in lat. natare) aqua. (Gr. νηρός madidus; neogr. νηρόν aqua; lith. naras urinator, nardau demergor, submergor.)

नारद m. nom. pr. divini sapientis, dei Brahmae filii. BH. 10. 26. IN. 2. 14.

नाराच m. sagitta ferrea. DR. 8. 6. A. 10. 20.

नारायण m. (e नार et अयन, mutato न् in ण् vi euphon. antecedentis र्) cognomen dei Wischnus.

नारिकेर m. -री f. nux Indica, Cocosnufs.

नारी f. (a नर vir, productâ mediâ vocali et adjecto signo fem. ई) femina.

नाल m. n. caulis, praesertim loti. RAGH. 6. 13. 15. 52. (V. नाली et cf. नाडी.)

नालिकेर m. i. q. नारिकेर. RAGH. 4. 42.

नाली f. (a नाल signo fem. ई) i. q. नाल.

नालीक m. 1) sagitta. 2) jaculum, missile, pilum.

नाव्य (a नौ s. य) navigabilis. RAGH. 4. 31.

नाश m. (r. नश् perire, s. अ) occasus, interitus, mors. BH. 2. 63. RAGH. 8. 87.

नाशन (a Caus. radices नश् suff. अन्न) delens, exstinguens. BH. 16. 21. N. 12. 95.

नाशिन (r. नश् perire, s. इन्) periens. BH. 2. 18. in composit. cum अ priv.

नास् 1. 4. (शब्दे क. धाने v.) sonare.

नासत्य m. Du. नासत्यौ Asvini, v. अश्विन्. MAH. 1. 445.

नासा f. (fortasse a र. स्ना abjecto s, cf. नौ; ita Vossius lat. nasus deducit a vāw, «quia per eum fluit humor») nasus. (Germ. vet. nasu f. id.; lith. nosis f.; lat. nasus; naris e nasis; slav. nos m.; fortasse gr. νῆσος huc perti-

net, ita ut insula a similitudine nasi appellata sit, sicut hibern. sron et nasum et promontorium significat. Sron autem cum sroth, sruth flumen, srothadh «sneezing» ad rad. स्नु fluere retulerim, unde स्नुत fluens, fluidus, स्नोतस् flumen; ad नासा autem trahi posset hib. neas «a hill, a promontory».)

नासिका f. (a praec. s. इक in fem.) nasus. BH. 6. 13.

नास्तिक m. (e नास्ति - न + अस्ति - non est, substantive posito, s. क) qui vitam futuram esse negat, qui brahmanicae religioni non addictus est. RAM. I. 52. 15.:

नास्तिको जायते जनः.

नि Praep. insep. deorsum, sub, de. (V. gr. 111. et cf. nostrum nie-der, germ. vet. ni-dar, quod suffixo compar. cum latinis praep. prae-ter, prop-ter, sub-ter, in-ter, cum scr. an-tar, zend. nis-tare extra - a निस् q. v. -convenit; v. gr. comp. 293. 294.)

निम् 2. 4. (चुम्बने क. चुम्बे v.; scribitur निस्, gr. 110^a.)
osculari.

निः v. निस्.

निःशब्द (BAH. e निस् et शब्द strepitus) strepitus expers, silens. N. 13. 6.

निःशेष (reliqui expers, BAH. e निस् et शेष n. reliquum, residuum) totus, integer, universus. RAGH. 5. 1.

निःश्रेयस n. (melioris expers, quod ipsum optimum est, BAH. irregulare e निस् et श्रेयस् n. melius, adjecto अ) beatitudo. BH. 5. 2.

निःश्वास m. (r. श्वस् praef. निस् s. अ) 1) spiritus, halitus. RAGH. 1. 43. 16. 43. 2) gemitus. N. 2. 2.

निःसंशय (BAH. e निस् ex et संशय m. dubium) dubii expers. BR. 2. 30.

निःसपत्न (BAH. e निस् ex et सपत्न m. inimicus) inimicorum expers. SU. 2. 26.

निःसार m. (r. सृ praef. निस् s. अ) exitio, egressus. HIT. 124. 19.

निकट (a नि s. कट, cf. उत्कट) propinquus. AM.

निकर m. (r. कृ praef. नि s. अ) copia, multitudo. MAH. 1. 1496. BHAR. 1. 37. UR. 59. 2. infr.